

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**TRACTATVS|| DE CON-||FESSIONIBVS MA=||LEFICORVM ET
SAGA-||RVM SECVNDÒ RECOGNI||tus, & auctior redditus.||
An, & quanta fides ijs adhibenda sit?||**

Binsfeld, Peter

Avgvstae Trevirorum

VD16 B 5530

6. Conclusio. Malefici ope diabolica adiuti possunt impedire vim generatiuam inter coniuges, vel alias personas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41113

taq; manibus notariorum eorum, qui ea corā criminalibus iudicibus siue præfectis locorum, & aliquibus semper scabinis in examine adiunctis in notam receperunt.

6. Conclusio. *Malefici ope diabolica adiuti possunt impedire vim generatiuam inter coniuges, vel alias personas.*

Malefici vim generatiuā coniugum impedire possunt ope demonum.

PATET ex iure canonico in titulo de frigid. & malefic. & 33. q. 1. cap. Si per sortiarias. Et ratio est manifesta. Potestas Dæmonis est maior potestate hominis, sed opere humano potest aliquis fieri impotens ad carnalem copulam, vt per castrationem, ructionem, herbas, vel medicinas. Sic tenent communiter Theologi in 4. sentent. distinct. 34. Canonistæ in titulo de frigid. & malefic. & in d. 33. q. 1. c. Si per Sortiarias. Potest autem tale impedimentum poni, vel impediendo corpora, ne mutuo appropinquent, vel adhibendo occultè virtutes rerum, quas Dæmon optimè nouit ad hoc validas; vel turbando imaginationem & phantasiam, ita vt reddat alterum cōiugum exosum: vel prohibendo missionem spirituum ad mēbra, in quibus est virtus motiua & seminatiua; & alijs modis, qui sunt Dæmonibus cogniti, nobis autem occulti. Legendus super hac materia Paludanus in 4. sentent. dist. 34. q. 2. art. 3. Malleus malef. 1. part. q. 8.

Quare

Quare autem Diabolo potius potestas tribuatur circa vim & actum potentia generatiua, quam in alijs actibus, hanc post S. Thomam in 4. dist. 34. quidam rationem reddunt, quia corruptio peccati prima per quam homo factus est seruus diaboli, in nos per actum generatiua deuenit, ideo maleficij potestas permittitur diabolo à Deo in hoc actu magis, quàm in alijs: Sicut in serpentibus magis ostenditur virtus Maleficiorum, quàm in alijs animalibus, quia per serpentem diabolus in primis mulierem tentauit. S. Bonauentura in d. d. 34. artic. 2. q. 2. in sol. argument. clarius, licet ferè in eundem sensum tendat, respondet, quod sicut Diabolo permessa est à Deo potestas super serpentes magis, quàm super alia animalia, in prioris facti memoriam, vnde plus per incantationes serpentes quàm aues capiuntur: sic quia actus ille scilicet potentia generatiua vitiosus est, & quodammodo scetens, & vt plurimum coniunguntur homines ad illum actum libidinosè, ideo diabolus plus habet ibi posse, & plus ei permittitur, & hoc probatur exemplo Scripturae, & auctoritate, quoniam dicitur in Thobia, quod demonium nomine Asmodæus virum in lecto interfecit, non in conuiuio. Sic Bonauentura. Quid autem loco remedij in hoc casu adhibendum, in d. cap. Si per Sortiarias declaratur. Si per Sortiarias, ait canon, & maleficas concubitus

bitus non sequitur, hortandi sunt quibus illa
 eueniunt, vt spiritu contrito & humiliato
 DEO & sacerdoti de omnibus peccatis Con-
 fessionem faciant, & lachrymis, atque elee-
 mosynis, orationibus & ieiunijs domino sa-
 tisfaciant, & per exorcismos, ac cætera Eccle-
 siasticæ disciplinæ munimina ministri Eccle-
 siæ tales sanare procurent. hæc ibi. Hinc nullo
 modo licitum est accedere maleficum, aut
 magum pro dissolutione talis maleficij, vt in
 hac specie S. Thomas in d. d. 34. q. 1. art. 3. S. Bo-
 nauent. vbi suprâ. Maior in ead. d. q. 2. S. Anto-
 nin. in 3. part. tit. 1. cap. 12. §. 3. Turrecremat. in
 d. cap. Si per Sortiarias. Malleus maleficor.
 in 2. part. & secundo princip. & alij alibi com-
 muniter tradunt: Quod etiam verum est,
 si maleficus paratus esset ad soluendum, pro-
 ut communis & vera sententia tenet contra
 Angelum in verb. Superstitio. §. 13. post Au-
 reol. in d. d. 34. q. 2. Allegat etiam Angelus
 pro se Scot. in ead. d. qui tamen aliter sentit,
 nempe licitum esse tollere maleficium sine
 maleficio, per remotionem signorum, si quæ
 posuisset maleficus in aliquo loco, quæ essent
 pacta & symbola infidelis amicitia inter ma-
 gum & Dæmonem. Quod non solum Sco-
 tus, sed etiam Gabriel in 2. dist. 8. q. 2. artic. 4.
 dub. 2. Syluest. in summa verb. Maleficium, q.
 8. Caietan. & Aurea Armilla ibidem. Nauarr.
 in Manuali confessor. cap. 11. num. 29. & alij ali-
 bi fa-

bi fa-

bi fatentur. Ex dictis sequitur cum maximo animæ periculo maleficium curasse aduocando magum, eum, cuius meminit Paulus Griland. de Sortilegijs, lib. 2. q. 6. à num. 15. & casum in hunc modum refert. In agro Sabinensi in quo hæc maleficarum secta plurimum inualuit, & de præfenti quoq; magna ipsarum copia reperitur. Quidam vir egregius, literatus, & illæfæ conditionis & famæ, qui in vno ex oppidis illis ortum habuit, licet modò sit senex, quadam die à quinquennio citra mihi retulit, quod ipse dum erat in flore senectutis suæ tempore, quo sponsam duxit ad matrimonium consummandum, opera & ingenio cuiusdam maleficæ mulieris, quã mihi nomine proprio declarauit, maleficiatus fuit, & adeò fortiter apprehensus dicto maleficio fuit quod cum vxore ea nocte, & postea per multos dies nullum penitus debitum reddere potuit, ex quo habebat maximam verecundiam, nunquam cessabat admirari, consideras, quod prius erat perquam validus in simili actu carnalis copulæ, ex quo maximam solitus erat habere delectationem : tunc verò contrà, adeò quod sua misera vxor, eiusque parentes reclamare cœperunt, primò priuatim putantes, postmodum durante impedimento deuenire ad matrimonij separationem, adeò quod iste sponsus pro dolore ac verecundia, quasi demens & desperatus euaserat : & multos medicos

eos conuocauit, vt liberaretur ab ipsa infirmitate & impedimento, & nihil proderant sibi: demum quidam senex ipsum consuluit, vt mitteret in quibusdam montibus, altis pro quodam magno & solemnibus magistro, qui vocabatur magister magnæ experientiae: qui in veritate erat solemnis magus & maleficus: Qui quamprimum vidit ipsum sponsum, cognouit illius infirmitatem, & breui tempore illum liberare spondit vna nocte tantum, & iussit quod dormiret illa nocte cum vxore, & prius exhibuit quoddam poculum, dum volebat ire dormitum, & præmonuit ipsum, eiusque vxorem, ne illa nocte munirent se signo crucis, neque timerent aliquo pacto, si aliquid ea nocte viderent, vel audirent: quia non poterant sibi nocere. Qui maleficiatus, cupiens multum ab ipso maleficio liberari, omnia ad vnguem seruauit. Quinta autem noctis hora, vel circa, cepit audire maximos tonitus, pluias tempestuosas, & fulgura quàm maxima, deinde terræ motus adeò terribiles, quod tota domus quassabatur à ventis terræ motus: deinde audiuit voce humana quosdam magnos vulatus & clamores, & auertens oculos, vidit in camera plus quam mille, vt apparebat, ad inuicem certantes, & vnguibus, pugnis, & calcibus crudeliter pugnantes, & lacerantes alterius facies & vestimenta tota, inter quos vidit mulierem quandam, quæ erat alterius oppidi

Q
vici-

vicini, & dicebatur quod erat malefica, de qua ipse sponfus multum suspicabatur, ne ab ea pollutus fuisset, quæ ultra omnes maioribus gemitibus & vlulatibus cruciabatur, & crines faciemque suam totam vnguibus lacerauerat, propter quæ ipse maleficiatus dixit, quod aliquantulum pertimuit à principio dubitans, ne quid mali sibi accideret: deinde recordatus de monitionibus magistri assumpsit vires: vxorem verò semper tenuit sub pannis absconditam, ne ista videret: postquam verò ita certauerant per mediam horam, vel circa, ingressus fuit magister in camera prædicta, & erat tunc circa mediam noctem. Ad cuius ingressum omnes illi pugnantes vna cum muliere ipsa statim disparuerunt, & penitus abierunt. Ipse autem magister accessit ad ipsum maleficiatum, & illius humeros tetigit manu perfricando aliquantulum dicendo quod non dubitaret amplius, quia iam liberatus erat: & illinc discessit. Post cuius discessum maleficiatus sentit paulatim calorem quendam in renibus & lumbis, & ita liberatus vxori debitum reddidit, & postmodum optimam prolem vtriusque sexus cum vxore recepit: & ego quosdam ex suis filiis noui, & allocutus fui cum eius vxore tunc vetula, quæ omnia prædicta ingenuè fassa est, dicens, quod nunquam diebus suis grauiori fuit pulsata timore, quàm nocte illa. Sic Grilland. Hic

certè curationis modus planè fuit diabolici-
cus, vt apertè colligitur ex omnibus adiun-
ctis. Quomodo autem impotentia coeun-
di maleficio procurata matrimonium im-
pediat, vel non, tractant D. Thomas, Bo-
nauentura, Paludanus, & alij Doctores,
cum Magistro, in 4. d. 34. & canonum pe-
riti in tit. de frigidis & malefic. & Summi-
tæ in verb. Matrimonium, de impedimentis.

7. Conclusio. *Malefici auxilio de-
monum possunt morbos inferre, homines
suis incantationibus interficere, & pecora
occidere.*

*Malefici est
hominibus
quàm peco-
ribus mor-
bos & na-
cem inferre
possunt.*

CONSTAT in primis ex historia Iob. 2.
ca. quem percussit vlcere pessimo à plan-
ta pedis vsque ad verticem. Et in Euangelio
Luc. 13. & Marc. 9. dæmon reddidit hominem
surdum & mutum. Et S. Augustinus in lib.
de diuinat. cap. 6. testatur sæpè accipere pote-
statem morbos immittendi, & aërem vician-
do morbidum reddendi. Idem patet ex L.
Multi. C. de malefic. & Mathemat. Multi, (ait
lex) magicis artibus vsi elementa turbare, vi-
tas infantium labefactare non dubitant, &
manibus accinctis audent ventilare, vt quis-
que suos conficiat malis artibus inimicos: hos
quoniam naturæ peregrini sunt, feralis pestis
absumat. Efficiunt autem talia malefici siue ve-
nefici,

Q 2

nefici,